

ДНЕВНИКЪ

(стенографический)

на

III обикновенно Народно Събрание.

(Първа сесия.)

VII. ЗАСЕДАНИЕ, ВТОРНИКЪ 21. ДЕКАЕМВРИЙ 1882 ГОД.

(Начало въ 1 часъ и 30 мин. послѣ пладнѣ, подъ предсѣдателството на Негово Високо Преосвященство Митрополита Симеона Варненско-Прѣславский).

Предсѣдателъ (звѣни): Ще се прочете списъкътъ на депутати.

Секр. Шивачовъ: (Чете).

Отъ 47 депутати се вижда, че присѫтствуватъ 38 души а отсѫтствуватъ 9 души; а именно: Нури Салиевъ, М-ръ Вълковичъ, Алексий Карамановъ, В. Х. Ангеловъ, Л. Дуковъ Мирский, Мецовъ, В. Шишковъ и Генералъ Соболевъ.

Предсѣдателъ: Ще каже, че Нар. Събрание е пълно, и засѣдането се открива.

Г. Дуковъ заяви, че, по причина на болесть, днесъ неможе да дойде на засѣдането.

Ще се прочете протоколътъ на 1-черащното засѣдание.

Секр. Шивачовъ: (Чете).

Предсѣдателъ: Депутацията, която бѣхте избрали, за да отнесе на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО отговора на тронната рѣчъ, днесъ на 11 часа има частъта да се представи на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО. Г. Аnevъ ще съобщи на Нар. Събрание приемътъ, който стана на Вашата депутация.

Аnevъ: Като членъ отъ депутатията, г-да представители, която вие благоволихте да изберете, за да отнесе предъ стъпните на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО отговора на Нар. Събрание, щастливъ се считамъ да ви съобщя, че тя биде блѣскаво приета и съ особено благоволение отъ НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО. При този случай, Негово Високопреосвященство

предсѣдателъ на Нар. Събрание, произнесе слѣдующето слово:

(Чете):

ВАШЕ ВИСОЧЕСТВО!

Честити се считаме, че намъ се е поднала честъта, да поднесемъ предъ стъпните на ВАШЕ ВИСОЧЕСТВО отговора, който народните представители направиха на тронната рѣчъ на ВАШЕ ВИСОЧЕСТВО. Като я поднасяме, съ особено чувство на благодарение засвидѣтелствуващо, че както народните представители така и правителството на ВАШЕ ВИСОЧЕСТВО се въодушевяватъ отъ еднакво горещо желание, за да положятъ общи трудове и старания за подобрене положение на отечеството ни въ всѣко отношение. Това ни дава, да се надѣваме, че дѣятелността на Нар. Събрание нѣма да бѫде безполезно, и неговите мнѣния ще се земятъ като изражение на това горѣщо желание.

Като испълняваме поръчението на Нар. Събрание, считаме за свой длѣгъ да изразимъ предъ ВАШЕ ВИСОЧЕСТВО надѣждата на народните представители, че ще се обрне особено внимание на Народното просвѣщение. Защото само съ истинското образование може да се приготви едно честито и блѣстяще бѫдуще за отечеството ни.

Въ отговоръ на това слово НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО благоволи да даде слѣдующия отговоръ. (Чете):

Ваше високопреосвещество, г-да представители!

Съ внутренно удоволствие изслушахъ както отвѣтниятъ адресъ на Събранието, тъй също и думитъ пълни съ значение, съ които го придвижихте. Азъ отъ все сърдце благодарихъ, чрезъ васъ, на всичъ представители, и се радвамъ отъ все сърдце, като виждамъ че сме съгласни върху всичкитъ важни въпроси, които интересуватъ отечеството ни. Твърдъ Ми бѣ жално, г-да представители, гдѣто болѣстта не Ми позволи да испълни голѣмото си желание да открия лично сесията на Нар. Събрание.

Ваше високопреосвещество, г-да представители!

Азъ напълно оцѣнявамъ горѣщото и искренното ви желание да се положатъ общи трудове и усилия за подобренето на страната въ всѣко отношение. Азъ както и правителствоте Ми, съ голѣма готовностъ и благодарностъ ще посрѣднемъ и приемемъ желанията, указанията и съветите на представителите на народа, не само по дѣлото на Народното просвѣщение, нѣ и по всичкитъ други отрасли на управлението. Тъй като цѣлта ици, и желанията ни сѫ тъждествени, то Азъ нѣмамъ съмѣнѣние, че чрезъ взаимното ни съдѣбство и освѣтление, ние ще можемъ всѣкога съгласно да изнамѣримъ начина за достижението и осъществлението имъ.

Моля ви да бѫдете тѣлкователи предъ Нар. Събрание, на Мое искрено съжаление, за гдѣто не съмъ могълъ още да видя всичкитъ г-да представители, и на Моята искреностъ за искреннитъ имъ въ отвѣтниятъ адресъ чувства.

(Живи и продължителни ура!)

Слѣдъ това, НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО благоволи да говори съ всѣкиго отъ г-да депутатите и да ни отпустне съ сѫщето благоволение, съ което и прие.

Предсѣдателъ: На дневенъ редъ сѫ докладитъ на г-на Министра на Финансите по законопроектите, които внесе въ Нар. Събрание.

М-ръ Начовичъ: Г-да представители! Длѣжността на Министерството е, да улесни работата на комисии, които Нар. Събрание благоволи да избере за разглеждането на бюджета и на законопроектите, които Министерството е изработило, и които НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО обѣща въ своето тронно слово. За тая цѣлъ съмъ изработилъ два доклада до Нар. Събрание. Единътъ докладъ излага програмата на правителството и особно на Финансовото Министерство, по финансата часть на Княжеството; той излага сирѣчъ онова, което правителството е извѣрило до сега, и което е вече познато на г-да представителите, тъй както и законопроек-

титъ, които сѫ пригответи, и които ще се представятъ на народните представители. По злочастие обаче, той докладъ, по причина на много работа въ Държавната Печатница, още не е готовъ, но го очаквамъ въ всѣка минута да пристигне, защото имаше въ Министерството отвѣтъ отъ Държавната Печатница, че ще ми се испроводи още днесъ. Вторият докладъ се относи до расходите, които Правителството е направило презъ текущата и минулата година. Отъ него ще видяте г-да представителите гдѣ и какъ сѫ се употребявали доходите. Този докладъ ще помоля г-на Шивачова да го прочете.

Секр. Шивачовъ (чете):

ДОКЛАДЪ ДО НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

По разходите на Държавните доходи.

I.

Първия докладъ, който имахъ честта да представя на господа народните представители, имаше за цѣлъ да даде на Народното Събрание единъ кратъкъ отчетъ за преобразованията, които Финансовото Министерство е въвело по финансата часть на Княжеството, както и за ония, които то мисли да въведе, съ съдѣбствието на господа представителите.

Цѣлъта на тоя втори докладъ е да даде на сѫщото Събрание единъ ясенъ отчетъ за расходите, които правителството е направило презъ текущата финансова година, за да могатъ Господа представителите да си съставятъ едно вѣрно понятие за употреблението на държавните доходи.

II.

За да си направи човѣкъ едно понятие за разноските, които правителството е направило презъ текущата 1882 г., необходимо е преди всичко да вземе въ рѣка бюджета за сѫщата година. Въ той бюджетъ сѫ предвидени разноски, които сѫ били нужни по разните отрасли на управлението, и Министерствата не сѫ се отстранявали за тия разноски отъ кредитите, които сѫ били отпуснати, съгласно съ казанияния бюджетъ.

Това незначи обаче, че Министерствата сѫ иждивали всичкитъ сумми, които сѫ били предвидени въ бюджета на расходите; напротивъ, една голѣма част отъ кредитите, които сѫ били отпуснати, не сѫ се иждивали, и всѣко едно ми-

нистерство е направило значителни икономии. Тъй напримър, презъ финансата 1881-ва година има спестени сумми отъ разните Министерства до 4,173,268 лева и икономията презъ текущата година не ще да е съ много по-долу отъ горната сума, понеже и тъй ще възлезе на 3,970,000 лева.

По злочастие обаче, както въ миналата година тъй и въ текущата, една значителна часть отъ тия остатки съ били употребени за удовлетворение на нужди, които не е било възможно да се предвидят при съставянето на бюджета. Ако да е било възможно тия нужди да се предвидят по рано, сиреч, когато се е работилъ бюджета, и ако да се е знало тогава какви икономии е можало да се направятъ, бюджета е тръбалъ да се наръди съ връме тъй, щото да не е имало нужда отъ извънредни кредити. Въ всъкий случай обаче, общата сума на годишните бюджети не е била надминувана; напротивъ, разноските съ били и въ двъйтъ последни години по малко отъ асигнуваните за тяхъ кредити.

III.

Направените икономии презъ текущата година съ следующите:

Отъ Военното Министерство	1,700,000
« Финансовото Министерство	900,000
« Външните Дъла	420,000
« Вътрешните Дъла	400,000
« Министерството на Просвещението	290,000
« Министерството на Правосъдието	260,000
Всичко	3,970,000

Понеже годината не е още склучена, тия сумми не съ абсолютно върни, но тъй ще се отдалечаватъ твърдъ малко отъ самата истина.

Отъ тия остатки съ се употребили на удовлетворение непредвидени нужди следующите сумми:

За военни потребности:	
Указ № 59, 60	670,000 —
По Минист. на Външните Дъла	143,296 —
По Вътрешните Дъла	514,394 —
По Просвещението	225,000 —
По Финансовото Министерство	65,000 —
По Общите Згради	
Указ № 316	500,000 —
Всичко	2,147,690.

Тъй щото, за текущата година, вопреки употреблението на една часть отъ остатките на непредвидени разноски, все пакъ остава една икономия отъ 1,322,310 лева.

По-голямата часть отъ тия остатки съ били употребени за постройки, съ искключение на взетата сума отъ 670 хиляди за военни потребности.

Тъй напримър, една сума отъ 105,000 лева е била взета отъ остатките на Вътрешните Дъла за доискарванието полицията въ Русчука. Втора сума отъ:

341,984 е била взета отъ остатките на същето министерство за нужди по общите сгради.

Трета сума отъ 225,000 е била взета отъ остатките на просвещението за доискарване на Софийската и Ломската гимназии. Четвърта сума отъ:

500,000 лева е била взета отъ общите остатки на тая година, тъй както и други

65,000 отъ Финансовото Министерство все за общите Згради.

Останалите сумми съ се употребили преимущественно: за изложението въ Бордо и Москва, за преславдане разбояници, за пособие на поборниците и други подобни дребули.

Горъкказанната сума отъ 500,000 лева е въ същност единъ миллионъ, отнесенъ половината на остатките отъ текущата и другата половина на предишната финансова година, съгласно съ постановлението на Държавния Съветъ.

Същото се е случило и презъ годината 1881. Презъ тая година, както се каза по-горе, съ се спестили въ разните Министерства 4,173,268 л. Тъй напримър, Военното Министерство е спестило

лева 1,349,114 —

Вътрешните Дъла	« 960,397 —
Финансовото Министерство	« 770,574 —
Върховното правителство	« 380,308 —
Правосъдието	« 378,942 —
Просвещението	« 292,258 —
Външните Дъла	« 37,234 —
Министерски Съветъ	« 4,439 —

Отъ тия остатки обаче съ били взети и израходвани за разни потребности и преимуществено за постройки, следующите сумми:

Отъ Военното Министерство	лева 1,348,633 —
Отъ остатките на Вътрешните Дъла	« 815,755 —
Също отъ Финансовото Минист.	« 383,837 —
Също отъ Правосъдието	« 73,739 —
Също отъ Просвещението	« 55,638 —
Също отъ Външните Дъла	« 31,600 —
Също отъ Върховното правител.	« 1,809 —

За Строител. Огдъл. отъ об. остатки « 500,000 — Сиръч израсходвани отъ остатките всичко 3,211,013 лева и спестено презъ 1881 година 962,255 лева.

IV.

Огъ всичко горѣказано ясно се види че Министерствата сѫ се всѣбога старали да правятъ колкото по-голѣмъ икономии е възможно и да не иждивявятъ, освѣнъ онова което е било неизбѣжно нужно; това неоспоримо се доказва отъ спестенитѣ сумми, приблизително по четири милиона лева въ годината.

Тия сумми биха останали като запасъ въ съкровището, ако да не сѫ се явили извѣнредни нужди, преимущественно по Общите Згради, нужди, които не сѫ били съ врѣме предвидени и които е било необходимо да се направятъ.

Причината на това неприятно явление, употребленето на остатките, е безсъмѣнѣние, малкото опитност въ това отношение, и лишението отъ ясни закони по отчетността на Държавния Бюджетъ. Той недостатъкъ ще се попълни сега чрезъ одобряванието законопроекта за отчетността на Бюджета и за нацредъ отстранения отъ законния путь не ще да бѫдатъ възможни.

Подписалъ, Министър: Г. Д. Начовичъ.

М-ръ Начовичъ: Въ сѫщности доклада, които имахте добрина да изслушате, г-да представители, се отнася до бюджетарната комисия.

Въ него сѫ обозначени израсходванитѣ сумми въ кругли числа, а не съ нужните подробности. На бюджетарната комисия остава обаче да поискатъ всички подробности за освѣтление на това, което се каза въ доклада, и Министерството на Финансите се на нейно расположение.

Има тук донесени готови два законопроекта. Единъ за Смѣтната Палата и другиъ за Банката. И тѣхъ ще имамъ честь да поднесѫ тосачъ на финансата комисия; за това моля г-на Щѣрбанова, секретаря на бюрото да прочете изложение на мотивитѣ за тия два законопроекта.

Секр. Щѣрбановъ (чете):

ИЗЛОЖЕНИЕ на МОТИВИТЪ ЗА ЗАКОНОПРОЕКТА на НАРОДНАТА БАНКА.

I.

Между учрежденията, които основа въ Княжеството управлението на Императорски Комисаръ, Народната Банка е

едно отъ най-важнитѣ, и то би принесло още по-голѣма полза, ако срѣдствата, които се дадоха на това учреждение, бѣха били по-значителни. Оскудностъта на тия срѣдства ограничи обаче твърдѣ много крѣга на дѣйствията на Банката и направи щото ползата отъ нея за страната да е съвсѣмъ маловажна.

Малобойнитѣ операции на казаната Банка сѫ обаче достаточни да докажатъ голѣмата нужда, която България има отъ сериозни кредитни учреждения.

Богатствата, които сѫществуватъ въ Княжеството, сѫ неисчерпаеми; тѣ сѫ обаче мъртви по причина лишението отъ срѣдства за тѣхното съживѣвание.

Дѣятелностъта на човѣка е едно богатство, понеже той може да работи и да произвежда, но за развитието на тая дѣятелностъ се изискватъ капитали.

Богатства сѫ теже пространнитѣ български полета, но за да се съживятъ, нужни сѫ машини, работници, сиръчъ, капитали.

Богатства сѫ самитѣ тия потоци, които поръзватъ изобилнитѣ полета на отечеството ни и на които могатъ да се издигнатъ великолѣпни фабрики; богатства сѫ горитѣ, рудниците, които чакатъ заможни експлоататори.

Богатство е самата природа, която фаворизира развитието на земедѣлъето, на винодѣлъето, на скотоводството и прочее.

За всичко това обаче сѫ нужни капитали, сиръчъ, кредитни учреждения, банки, но банки сериозни и които да сѫ въ състояние да съживятъ мъртвите богатства въ отечеството ни, банки, които нѣматъ за исключителна цѣль да обогатятъ тѣхните основатели, но такива, които ще иматъ за програма ползата на трудолюбивото население.

II.

Такава е програтмата на Банката, която правителството на НЕГОВО СИСОЧЕСТВО желас да се основе въ отечеството ни и устава на която имамъ честъта да поднесѫ на благоусмотрѣнието на гѣспода представителитѣ.

Споредъ тоя уставъ, за да може властъта съ право да упражнява едно по-голѣмо влияние върху тая банка и да дава направлението, което то мисли за най-полезното за страната, Съкровището полага една третя часть отъ капитала.

Правата, които правителството добива въ дѣлата на банката чрезъ висицитето на една трета часть отъ цѣлия капиталъ, се упражняватъ въ слѣдующите случаи: при назначението Директора на Банката, при назначението на единъ

отъ тримата администратори и на единъ отъ тримата цензори, при назначението и на единъ комисар.

Освѣнъ това необходимо е съгласието на правителството за отварянието на клонове, за издаванието на банкноти, за отваряне подписка съ цѣль да се увеличи капиталът. Въ общиятъ събрания правителството има 10 гласа.

III.

Влиянието на властта върху управлението на Банката произтича единствено отъ внесения отъ Съкровището капиталъ.

Съкровището е настоящия членъ на дружеството, което основава Банката и като такъвъ упражнява законното влияние, което иматъ право да упражняватъ и другитъ акционери, съразмѣрно съ вложения си капиталъ.

Другитъ акционери не само че не се лишаватъ ни най-малко отъ правата, които имъ се падатъ, но даже тѣхния гласъ преудолява почти на всѣкадъ надъ гласа на правителството. Тѣй напримѣръ, тѣ назначаватъ двама отъ тримата администратори и двама отъ тримата цензори, и въ общиятъ Събрания тѣ иматъ двѣ трети отъ гласовете: тѣ иматъ большинството въ управителния Съвѣтъ, тѣхния гласъ, слѣдователно, преудолява при назначението на банковите служители, и Директора, за всичкитъ законни и полезни рѣшения на той Съвѣтъ, не с освѣнъ испълнителната властъ, съ една дума, тѣхнитъ интереси сѫ напълно защитени отъ всѣка страна, и това дружество е на дѣло едно независимо акционерно дружество, въ което най-главния акционеръ, акционерътъ, който има най-главната, а въ сѫщото врѣме и законна тяжестъ, е Съкровището.

Властиата на правителството при назначението на Директора, на единия отъ администраторите и цензорите е даже ограничена чрезъ условието, щото тия служители трѣбва да сѫ акционери на това дружество, сирѣчъ да притежаватъ едно значително число акции.

IV.

Слѣдователно, Българската Народна Банка е първото опитване въ България за основание на едно сериозно акционерно дружество, съ пълна независимост и въ което опекунството на правителството се основава, не на произволъ, но на акционерските си права, опекунство, което се упражнява само до колкото е потрѣбно за да се осигори бѫдущността и преуспѣванието на това дружество.

Преуспѣванието на това учреждение ще има най-благотворителните посѣдствия за България. То ще насърди съ-

ставянието на други акционерски дружества, толкова необходимо въ страна, дѣто капиталът е маловажни и распрѣснати въ много рѣцѣ, то ще служи като училище за управлението на другитъ подобни дружества; то ще улегчи още до една значителна степень разноситетъ на правителството.

Това улегчение ще стане именно чрезъ отварянето на филиали въ по-важните търговски градища.

Тия филиали ще могатъ съ врѣме да замѣстятъ правителствените казначейства; освѣнъ това, пренасянето на сумми ще се прекрати, понеже това ще може да става посредствомъ полици отъ една филиала на друга, отъ филиалът до съдалището на Банката или до другитъ банки въ странство.

Въ случай на нужди, когато Нар. Събрание разрѣши на правителството да направи заемъ, тия заемъ ще могатъ да се дадатъ отъ самата Банка или да се направятъ въ странство чрезъ нейното посредство.

V.

Народната Банка, съ разрѣшението на властта, ще има право да издава и банкноти. Нѣма съмѣнѣние че въ това отношение властта ще е много предосторожна и че тя ще се старае да не достигва никога границата, която настоящия проектъ за установъ опредѣля. Въ първите години даже количеството на банкнотите трѣбва да е съвсѣмъ малко, сирѣчъ само толкова, колкото е нужно за да се навикне на тѣхъ мало-довѣрчивото население, понеже нищо нѣма по зло за едно банково учреждение, отколкото недовѣрието къмъ неговата подписка.

Банкнотите обаче, както всички го съзнаватъ, сѫ полезни книги, които нашата Банка трѣбва да има право да издава. Банкнотите сѫ единъ видъ заемъ, който населението дава безъ лихва на Банката, като взема нейните книги намѣсто монети.

Тоя безлихвенъ заемъ увеличава капитала на Банката и прави възможно намалението на банковата лихва. Безъ издаванѣе на банкноти не мислимъ е да се снеме лихвата на банката на 4 или 3 на сто годишно; но разбира се, че това може да се постигне само ако банковите нощи вдъхватъ пълно и неограничено довѣрие.

Къмъ това трѣбва всѣкога да се стремятъ усилията на управлението на Банката и на правителството.

VI.

Одѣлението на Банката за поземелния кредитъ е по-викано да принесе голѣми ползи на страната.

Всъкий знае, че днес по-голямата част от спистените капитали на нашата работна класа е облечена въ недвижими имущества, въ мюлкове, и че е почти невъзможно на тия капиталисти да си набавят сръчу тия имоти нито десетата част от стойността на тия тъхни мюлкове.

Чрезъ отдѣленето на поземелния кредит ще стане за всъкиго възможно да преобръне въ движимъ капиталъ една част от стойността на недвижимитъ си имоти и да употреби тия капиталъ въ ползтврна работа.

Търговеца ще увеличи търговата си, чифликчията ще осувишествова земедѣлческиятъ си ордия, фабрикантина ще увеличи работата си и ползата ще биде всеобща.

Тия сѫ въ кратки черти основитъ на устава на банката, когото имамъ честъта да представя на г-да представителитъ, тъй както е той билъ одобренъ отъ Държавния Съветъ.

Подписалъ: М-ръ Г. Д. Начовичъ. (Ръкоплѣкане и одобряване.)

Секр. Щърбановъ: При това има изложение на мотивитъ за Смѣтната Палата.

Въ България сѫществува една Смѣтна Палата, учредена съ единъ единадесеточлененъ законъ и поставена въ такава независимостъ, щото тя като не дава на никого отчетъ за своите дѣйствия, правителството не може да знае какво се върши въ нея.

Послѣдниятъ членъ на закона, който учреждава казанната Палата, опредѣля, че тя, заедно съ Финансовото Министерство, ще изработи единъ подробенъ уставъ за рѣда на контрола и дѣлопроизводството, нъ до сега тия уставъ не е билъ изработенъ. Истина е че прѣзъ настоящата година казанната Палата е представила въ Финансовото Министерство единъ проектъ за уставъ, но той не се взеъ въ внимание.

Всичкиятъ държави, които съзнаватъ важността на една рѣдовна отчетност въ държавнитъ смѣтки, иматъ смѣтни палати, които да провѣрятъ отчетитъ на разнитъ правителствени и общественни учрѣждения; за това и въ Княжеството една Смѣтна Палата е много нуждна.

Нѣма съмѣнение че и господа представителитъ сѫ проиниати отъ сѫщите учрѣждения; та за това Финансовото Министерство има честъта да поднесе на разглѣдане въ Народното Събрание единъ законопроектъ за по-удачното устройство на Смѣтната Палата въ отечеството ни.

Тия законопроектъ опредѣля подробно начина на устройството и правата на Смѣтната Палата, тъй както и дѣлопроизводството при разглѣдането на смѣткитъ.

Той дава на Палатата голѣми права, като опредѣля подробно и длѣжноститъ на нейнитъ членове. Освѣнь това, относително до назначенията и уволненията новия законъ туря членовете на тая Палата подъ вѣдомството на Финансовото Министерство, вмѣсто подъ властта на цѣлий Министерски Съветъ, понеже въ конституционни управление не може да се предположи че единъ Министръ работи безъ съгласието на своите събратия. Ползата отъ това измѣнение се състои именно въ обстоятелството, че надзора ще биде по-рѣдовенъ, когато той лѣжи върху единъ Министръ отъ колкото когато отговорността за тоя надзоръ е распрѣсната върху седемъ Министерства.

Тоя близкѣтъ надзоръ обаче никакъ не ограничава независимостта на Палатата, както всѣки може да се убѣди отъ прочитанието на самия законопроектъ; той служи, напротивъ, да осигури тая независимостъ. Цѣльта на по-ближния надзоръ, който се предлага да се въведе, е само за да знае правителството какво се върши въ това учрѣждение и за да знае и самото това учрѣждение, кои сѫ неговитъ обязанности спрямо Държавния Глава, Правителството и Народното Събрание.

Че тия законопроектъ неограничава правата и независимостта на Палатата, но напротивъ, че той ги уякава, това се доказва отъ слѣдующето:

а) Смѣтната Палата е длѣжна, споредъ новия законопроектъ, да дава на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО всѣка година отчетъ за резултата на своите провѣрки. Въ тия отчетъ, който се представя и на Народното Събрание, тя може всяко да покаже на стесненията, които би претърпяла, ако би да се случи такова нѣщо, и да изобличи по тия начинъ нарушителя на нейнитъ права (чл. 1 д. чл. 16 и 69).

б) Отчетнициятъ сѫ длѣжни, по сѫщия проектъ, да проваждатъ смѣткитъ си направо на Палатата и тя има право да глоби ония, които не би направили това; слѣдователно Палатата има пряма власт на всичкиятъ отчетници относително до смѣткитъ (чл. 2, 21) и тол атрибути на Смѣтната Палата съдържа въ себе си всичко щото е необходимо за постигането на нейната задача, понеже тая задача не е, освѣнь да провѣрява смѣткитъ на отчетнициятъ по цѣлото Княжество.

в) За окончателното опредѣление на едно истекло упражнение отъ бюджета изисква се съдѣствието и опредѣлението на Смѣтната Палата, опредѣление, което се поднася на Народното Събрание (чл. 64, 65).

Съ приеманието на тия законопроектъ Смѣтната Палата се преустроюва, нейнитъ права и нейнитъ длѣжности се

определять точно и всъки ще знае какво се отчаква отъ това учреждение, както и то само ще знае какво Държавата очаква отъ него.

Нолаганието Съветната Палата въ състояние да испълнява съ по-голъмъ усъвъхъ обязанностите, които лъжатъ на нея, е безъ съмнѣніе единъ голъмъ усъвъхъ въ Страната и ще има за послѣдствие да осигури правилността въ Правителственитѣ смѣтки, за това и азъ нѣмамъ съмнѣніе, че господъ представителъ ще обрънѣтъ благосклонното си внимание къмъ тоя проектъ.

Подписахъ: Министъ Г. Д. Начовичъ.

Мин. Начовичъ: На тая часъ пристигна г-да Представители, първий докладъ, за който ви говорихъ по-преди и именно доклада върху финансовата програма на Министерството, сирѣчъ това което Правителството е направило до сега и което мисли да направи за напредъ съ съгласието на Народното Събрание.

Моля г-на Щърбанова да прочете и него.

ПЪРВИ ДОКЛАДЪ на НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ по ФИНАНСОВОТО УПРАВЛЕНИЕ НА КНЯЖЕСТВОТО.

I.

При отварянето първата сесия на произлазлото отъ свободните избори на населението Народно Събрание, считамъ за свой приятенъ дългъ да представя на Господа Народните представители единъ отчетъ за всичко щото се е извършило въ последнъо време въ Финансовото Министерство, както и за оново което се мисли да се постигне, ако обстоятелствата дадатъ своето съдѣйствие.

Девизата, която това Министерство е имало постоянно предъ очи въ своите дѣйствия, е била: да постави Финансовото Управление върху здрави основи и да направи по този начинъ възможно въвеждането въ отечеството ни на ония икономически начала, които сѫ направили силата и щастието на напредналите народи.

Бѣше едно време, когато даждието значише съблиchanье на населението въ полза на единъ жестокъ владѣтель.

Това време се измина даже и за насъ Българитѣ, ако и не отдавна. Днесъ даждието е една помощъ, която всѣкій гражданинъ дава споредъ състоянието си за удовлетворение на общите нужди на отечеството. Отъ това начало простира,

че правителството, съ съдѣйствието на народнитѣ представители, треба да се грижи за да изнамѣри средствата, чрезъ които даждията да падатъ на всички Граждани равномѣрно съ силите на всѣкого; а отъ друга страна, отъ тоя истий принципъ произлиза и задълженитето, щото събираньето на даждията да се прави икономически и честно, и употреблението на държавнитѣ доходи да става правилно и законно.

Тази е била целта къмъ която Финансовото Министерство се е стремило въ последнъо време, и нейното постиганье се е гонило чрезъ мѣркитѣ, които сѫ се взели до сега, както и съ законопроектите, които ще ви се представятъ въ настоящата и въ идущата сесии.

II.

Едно отъ главнитѣ преобразования, които НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО благоволи да направи, е преобрѣцанието на дѣсятъка въ поземелъ налогъ. Десяточната система е една отъ най-лоншитѣ системи и тя е отдавна уничтожена отъ всичкитѣ народи въ които властъта се грижи както за щастието на населението, тѣй и за реда въ Финансовото Управление; тая система се унищожи и въ Южна България.

Единъ отъ основнитѣ икономически принципи относително до даждията е, че трѣбва да се събиратъ безъ да отегочватъ даноплатеща и че трѣбва да постѣпенно въ съкровището всичко което излѣзе отъ рѣката на сѫщия даноплатещъ.

Десяточната система бѣше съвършено противна на това начало. Съ нея работното население се отегчаваше извѣнредно много и една голъма част отъ това, което даноплатеща даваше, се губише по единъ или по други начинъ. Населението се отегочаваше като бѣше принудено да държи произведенията си на голото поле, изложени на дѣждове и въ опасностъ да се повредятъ, и още, като бѣше принудено да пренася единъ пижъ ощура на житото и ичника си и иро. а втори пижъ ощура на мисиритѣ си на далеко и въ най-работното време, когато трѣбваше да се грижи за новитѣ си сециби. — Не по-малко е възѣтно, че както преди освобождението ни тѣй и посѣтъ, когато тая данъчна система се повърна въ отечеството ни, населението даваше по-вече отъ колкото получаваше съкровището.

Освѣнъ това, самия принципъ на тая данъчна система е лошавъ.

Споредъ тоя принципъ всѣкой дава една десета част отъ произведенията на полетата си безъ да се вземе въ внимание, че за да произведатъ сѫщото количество едни полета изискватъ по-вече трудъ, по-вече работа и слѣдователно, по-вече разноски отъ колкото другите. Нѣма съмнѣніе че нашите освободители бѣха дълбоко проникнати отъ тия лоши страни на десяточната система, когато тѣ и унищожиха съ ветживането си въ България. НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО отъ ново и унищожи за всѣкога съ Височайшии си Указъ отъ 9 Юни тая година и я замѣсти привременно съ поземелното даждие.

Истина е че успѣха въ това отношение щеше да бѫде още по-голѣмъ ако, вмѣсто поземелното даждие, тай както се то въведе съ горѣказания Указъ, бѣше се ввѣело едно даждие основано на кадастрови исчисления.

Такова вѣщъ е обаче за сега невѣзможно въ отечеството ни. За направата на кадастера се изисква дѣлго време, много разноски и особено единъ достоенъ и опитенъ персоналъ, отъ когото по злачестие страната се лишава по настоящемъ. До когато обаче това стане вѣзможно сѫществуващия днесъ законъ удовлетворява напълно днешните нужди на страната. Той отговаря на казанитѣ нужди и по тая причина, че съкровището знае отнапредъ какво трѣба да отчаква отъ това даждие и има вѣзможностъ да съставлява единъ точенъ и редовенъ бюджетъ, както се прави въ всичкитѣ народи, които се радватъ съ добро управление.

Нововъведената данъчна система има и едно друго преимущество отъ голѣма важность, и това преимущество е, че тя наಸърдчава развитието на земедѣлието. Споредъ тая система една община плаща все сѫщото колкото тя да работи и да произвежда. Отъ това излиза че всѣка община има интересъ да работи по-вече, да произвежда по-много за да намали процента си на поземелния налогъ. Земя за работене има достаточно въ отечеството ни, не помалко има и срѣдства за работене, понеже цѣльта на земедѣлческиятѣ касси е да улесняватъ ония земедѣлици, които се нуждаятъ отъ парична помощъ.

Най-послѣдното преобразованьето за което се говори, спицява на страната ежегодно по-вече отъ половинъ милионъ лева, които съ предишната данъчна система се издававаха безъ полза за съкровището и за даноплатците. Презъ 1880-та година Министерството е асигнувало за контролърите, които ходиха да броятъ снопите по нивата, по-вече отъ 130·000 лева и за възнаграждение на общините, които се грижаха за това исто преброяванье, по-вече отъ 436·000 лева, сирѣчъ близо 567·000 лева. За 1881-ва година асигнуваната сума за контролърите възлизаше на 290·000 лева, сирѣчъ два пъти по-вече отъ колкото въ предишната година, а за възнаграждение на общините е било забравено да се предвиди въ бюджета съответствующата сума, ако и закона да го постановява формално и общините да иматъ право да го дирятъ, както и много отъ тѣхъ го дирятъ.

Съ една дума, отменяванието на ошупа има за сѣдѣствие както ползата на съкровището и ползата на населението, тай и развитието на земедѣлието и разбогатяванието на отечеството ни.

III.

Даждието което има нужда отъ преобразование, то е вергията съ нейните подраздѣления на емлякъ, теметуатъ и иджаръ. Тай както е днесъ, това даждие тѣжи исклучително върху притежателите на недвижими имоти, а ония които нѣматъ такива имоти, но располагатъ съ движими имущества и правятъ обширна търговия, тѣ лесно могатъ да се избавятъ отъ данъчната тегоба. Истина е, че теметуата

има за цѣль да се косни и до тѣхъ, но той тѣжи и на притежателите на недвижими имоти, и за неговото расхвърлюванье не сѫществува никаква здрава и справедлива основа. За това е време да се промисли за преобразованието на това даждие и за неговото туряне върху по-рационални основи.

Начина по който се то налага днесъ е неправиленъ, и трѣбва да се прекъсне по-скоро и замѣни съ другъ по-разуменъ начинъ.

Окупационното правителство бѣше изработило единъ правилникъ за това даждие и за оценението на недвижимите имущества. Но благодарение слабостта на тогавашното правителство, както и на неспособливото съставяне на оценочните комисии, описание и оценението на имотите остана безъ послѣдствие и трѣтъто Министерство заповѣда да се взематъ за основа на това даждие турските данъчни книги; отъ това произлѣзоха голѣми бѣркотни, на които слѣдствието бѣше голѣмитѣ недобори и постоянните оплаквания отъ страна на обезправданиетѣ. И наистина, послѣдната война докара въ недвижимите имоти такава промѣна, че предишните тѣтви неможатъ да се взематъ за основа на даждията.

Много села се разрушиха, много градища пострадаха, много имоти промѣниха стопанитѣ си, и почти всичкитѣ претърпяха измѣнения въ стойността си. Въ ония градища на които обстоятелствата благоприятствоваха на развитието имъ, стойността на имотите стана десетъ и двадесетъ пъти по-голѣма; ония на противъ, които обстоятелствата не фаворизираха или които пострадаха отъ промѣнението, тѣхните имоти изгубиха стойността си. По всичкитѣ тия причини, турските тѣфтери немогатъ да служатъ по-нататъкъ за основа на вергията и е необходимо да стане нѣкое преобразование въ това отношение, преобразование което ще се предложи съ всичкитѣ му подробности на бюджетарната комисия.

IV.

Преобразованието които се въвежда и които ще слѣдватъ да се въвеждатъ въ данъчната система изискватъ и едно промѣнение въ системата на събирането на тия даждии. Както това ще се изложи подробно при представянето на законо проекта за Бирниците, днесъ събирането на данъците е възложено на кметовете подъ надзора на Окръжните Съвети.

Въ градовете кметовете сѫ толкова притоварени съ други работи, че събирането даждията е за тѣхъ послѣдната обязанност; а въ селата кметовете нѣматъ нѣкакъ авторитетъ за да испълняватъ тия свои обязанности съ желателната точностъ.

Освѣнъ това, по-вечето кметове въ селските общини като сѫ безкнижни, тѣ немогатъ да водятъ никаква правилна отчетност и провѣряването както и склонването на сметките представлява най-голѣмитѣ затруднения. Интереса на

Държавата обаче е да съм всъкога смѣтките чисти и прави, па ако ще би за тая цѣль и да се направятъ нѣкои по-голѣми жъртви, понеже такивато жъртви се покриватъ стократно чрезъ вѣрността и редовността въ отчетността.

Въвеждането обаче на Бирницитъ въ Княжеството, както се докаже отъ послѣ, не само че нѣма да увеличи, но на противъ ще намали разноските, които се правятъ сега за събираньето на даждията.

Споредъ днешната метода, кметоветъ събираятъ даждията и ги предаватъ на казначействата безъ да искатъ отъ съкровището никакво възнаграждение; тѣмъ е обаче оставена свобода да се възнаграждаватъ безконтролно отъ даноплатците, както имъ е угодно, и никой неоспорва че по тоя начинъ голѣми злоупотрѣблени могатъ да се вършатъ.

Това обаче косто влиза неправилно въ джоба на единъ кметъ е една неправедна загуба за даноплатеща и служи още отгорѣ и за деморализуванието на населението, косто е изложено да вижда въ първото лице на общината си единъ официаленъ злоупотребителъ.

Освѣнъ това, кметоветъ като сѫ избираеми и правителството като пѣма надъ тѣхъ нуждната власть, събираньето на даждията става съвсемъ нередовно и съкровището тѣгли загуби и ще тегли още по-вече такива загуби когато нуждитъ на страната се увеличать. Опита е доказаль че недоборитъ не иматъ за причина несъстоятелността на даноплатците, но немарливостта на кметоветъ; за това и задачата на Бирницитъ ще бѫде не да тежатъ върху населението, но да иматъ по-вече грижа за събираньето даждията и особено да държатъ по-редовна отчетность.

Никой не оспорва, че една правилна отчетность въ доходитъ и расходитъ на една Държава е едно отъ първите условия за напредъкъ въ страната, и че неправилностите въ държавните смѣтки е единъ изворъ на слабостъ и нещастия. Безъ редовни смѣтки бюджета е нѣщо немислимо и безъ бюджетъ то е анархия въ Държавата.

По тая причина необходимо е даждията да постѣлватъ редовно презъ годината и недобори да не сѫществуватъ, освѣнъ въ незначителни размѣри. Само подъ такива условия ще е възможно да се сключватъ годишните смѣтки скоро слѣдъ истичанието на годината, и да се предаватъ на обсѫдление на народните представители: нѣщо което до сега не е могло да стане.

За да се постигне единъ такъвъ редъ въ Финансовото Управление е необходимо, слѣдователно, да се въведе въ Княжеството системата на Бирницитъ.

V.

Ще се представи на благоусмотрението на Г-да Народните Представители и единъ законопроектъ за Отчетността на Бюджета.

Истина е, че такъвъ законъ сѫществува вече въ Княжеството, но той е не само непъленъ, но въ по-голѣмата си частъ непонятенъ.

Новия законопроектъ напротивъ се отличава съ ясността си, и ще може да служи като ръководство при съставянието на Бюджета, при събираньето доходитъ, при исплащанието на расходитъ и проч.

Ако Г-да Народните Представители го одобратъ, нѣма съмнѣние че съ него ще се въведе голѣмо преобразование въ отчетността на съкровището както и въ контролираньето на доходитъ и расходитъ, като се опредѣли особено и отговорността, която лѣжи на распоредителите на държавните сумми и на отчетниците.

VI.

Г-да Народните Представители ще забѣлѣжатъ още и едно преобразование въ тазгодишния бюджетъ. Предишните бюджети, които сѫ минували презъ Народните Събрания, сѫ се отличавали съ своята краткотъ и слѣдователно съ своята тѣмнота, и особено съ своето лишене отъ методично сгрупирване на расходитъ, сгрупирване което да позволява едно сравнение между расходитъ по разните отрасли на управлението. Въ тазгодишния бюджетъ министерствата, като отдѣлиха разните родове разноски и като сгрупираха всѣки родъ въ особени рубрики, направиха бюджета по-ясенъ. Тѣй напримѣръ, отдѣлиха се обикновенните доходи и расходи отъ извѣредните, отдѣлиха се тоже расходитъ по личните състави на учрежденията отъ ония за веществените нужди и проч. и най-послѣ се представи всѣко едно учреждение отдѣлно. По тоя начинъ, както представителите тѣй и народа ще иматъ възможностъ да си съставятъ едно вѣрно понятие за всѣки клонъ на управлението и за жъртвите които се правятъ за всѣко едно учреждение. Освѣнъ това, въ сѫщия бюджетъ се представятъ по глави и статии и кредититъ, които сѫ се искали за 1882 година, сирѣчъ разноските, които сѫ били нуждни за презъ тая година. Това добавление прави възможно да се вижда, безъ всяко затруднение, увеличенята и намаленията на разноските отъ една година на друга, и г-да представителите ще иматъ възможностъ да искатъ обяснения и да си даджатъ отчетъ за нуждата или ненуждата на увеличенията, които би се искали, за презъ идущата година.

VII.

Финансовото Министерство е изработило още и единъ законопроектъ за преобразованието на днешната Народна Банка, законопроектъ, който се разглѣда тицателно отъ Държавния Съветъ и получи пълното негово одобрение.

Нуждата за една Народна Банка, поставена въ по-добри условия отъ сегашната, се осъща толкова силно, щото е излишно да се доказва отново тая нужда. Всѣкий види че ако днесъ търговията се намира въ незавидно положение, единствената причина е лишенето отъ кредитни учреждения.

Освобождението на България тури народа ни въ условия съвръшенно различни отъ ония, въ които той се намираше по-

преди; политическото възраждане на отечеството ни влече сълѣдъ си и неговото икономическо възраждане и както едното тѣй и другото трѣбва да се подкрепят чрезъ съответствующите мѣрки. За подкрепление на икономическото ни възраждане е необходимо кредитни учреждения, които да мобилизират съществуващи богатства въ страната и да дадятъ животъ на земедѣлието, търговията и индустрията.

Народната Банка, тѣй както тя ще се преобразува, е повикана да съдѣйствува за икономическото възраждане на България.

VIII.

Слѣдъ това кратко изложение за дѣлата на Финансовото Министерство презъ послѣдното време, и за неговите намѣрения за въ будуще, изложение, което ще се допълни и въ секциите на Народното Събрание при разглеждането на бюджета и на законопроектътъ, които ще се представятъ на г-да Народните Представители, не остава друго освѣнѣ да проси съдѣйствието на Събранието за тщательното разглеждане и приемане на казаниетъ законопроекти и за одобрението на горѣзложената программа.

Министър Г. Д. Начовичъ.

М-ръ Начовичъ: Г-да! Ползвамъ се отъ този случай да обяви публично на Нар. Събрание, че ако е било възможно да се извършватъ реформитъ и преобразованията, и да се пригответъ други нови, които имахъ честта да представя на Нар. Събрание въ доклада, когото г-нъ Щърбановъ прочете, то се дължи до една голѣма степень на съдѣйствието, което намѣри Финансовото Министерство въ Съѣтника си, г-на Кейе.

Аневъ: Предлагамъ, да се даде 10 минути почивка.

Предсѣдателъ: За 10 минути почивка.

(Послѣ распустъ.)

Предсѣдателъ: Г-да народните представители искатъ ли да се прочетятъ законопроектъ за Народната Банка и Смѣтната Палата или не?

Г. Геровъ: Понеже ги имамъ всички въ себе си и имамъ врѣме утрѣ, то всѣкъ може да ги прочете.

Предсѣдателъ: Въпросътъ е, щомъ се прочетятъ, тогава ли ще се прѣпратятъ на комисиите, които сѫ опредѣлени да разглѣдатъ тѣзи законопроекти? Желае ли Нар. Събрание да се прочетятъ, или да се прѣпратятъ право на комисиите.

Д-ръ Цачевъ: Азъ мисля, че прочитанието е излишно, тѣй като има комисии, на които да се прѣпратятъ за изучаване. За това да се дадятъ на тѣхъ, и тѣ ще постъпятъ тѣй, както ни указва правилника за вѫтрѣшния редъ.

Предсѣдателъ: Не желае ли Народното Събрание да се четятъ? (Гласове: Не желае.) Ще каже, че на право да се пратятъ на комисиите. Който желае да се прочетятъ сега да си дигне рѣжата. (Никой.)

М-ръ Начевичъ: Понеже Нар. Събрание одобрява да не се четятъ тукъ законопроектътъ, понеже тѣ сѫ напечатани и всѣкъ може да си ги чете въ дома, то азъ ще си позволя да обяви, че и другите законопроекти, които ще излѣзатъ тия дни изъ печатницата ще ги проводятъ на право въ комисията, за да може едноврѣменно всичкитъ да ги разглѣдатъ и въ сѫщото врѣме ще ги раздамъ и на г-да представителите заедно съ изложението на мотивитъ.

Предсѣдателъ: Има едно съобщение отъ г-на М-ра на Финансите, съ което ни прѣпраща единъ указъ за внесени нѣкои законопроекти въ Нар. Събрание.

Секретарь Щърбановъ (чете):

Министерство на Финансите
отдѣление Счетно
№. 32578
Декември 21 день 1882 г.
г. София.

Господину Предсѣдателю на Нар. Събрание!

При това честь имамъ да Ви препратя, г-не Предсѣдателю, завѣренъ преписъ отъ указа на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО отъ 18-ий того подъ № 889, съ който се внася за разглѣдане въ Нар. Събрание »законопроектъ за отчетността по бюджета» за свѣдение.

Министър Г. Д. Начовичъ.

Главенъ Секретарь Д. Иоповъ.
за Началника на отдѣлението И. Наумовъ.

УКАЗЪ

№. 889

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля
Князъ на България.

По предложението на Нашия Финансовъ Министър, представено Намъ съ докладътъ му отъ 16-й декември т. год. подъ № 31480.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се внесе за разглѣдане въ Нар. Събрание приготовления отъ Нашия Министър на Финансите законопроектъ за отчетността по бюджета.

II. Испълнението на настоящий указъ възлагаме на Нашия Министър на Финансите.

Издаденъ въ И наши Дворецъ въ София на 18 декемврий 1882 год.

На първообразното съсобственната ръжа на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

АЛЕКСАНДРЪ.

Приподписалъ, Министър на Финансите:

Г. Д. Начовичъ.

Аневъ: Тъй като избранитъ комисии финансова и бюджетарна немогжть скоро да свършватъ и представатъ докладътъ си на Нар. Събрание, то мисля, че въ четвъртъкъ — както е определено споредъ правилника — не може да има засѣдание, освѣнь ако прошетарната комисия приготви нѣщо. Тъй щото би предложилиъ първо засѣдание да бѫде подиръ празниците.

Д-ръ Цачевъ: Азъ мисля, че прошетарната комисия, ще има въ четвъртъкъ да ни съобщи по прошенията, които сѫ постъпили до Нар. Събранието. Заради това настоявамъ да стане засѣдание въ четвъртъкъ.

Предсѣдателъ: Сега предложението на г-на Анева е, въ четвъртъкъ да нестава засѣдането, освѣнь ако прошетарната комисия има нѣщо да предложи на Нар. Събрание, а ако може да се приготви нѣщо, г-нъ Аnevъ мисли, че трѣбва да стане засѣдание. Прошетарната комисия, какво мисли?

Докладчикъ Бончаковъ: Приготвила е, и още ще приготви прошетарната комисия нѣщо, което ще изложи въ

четвъртъкъ. Затова, азъ съмъ на мнѣние, да има засѣдание въ четвъртъкъ.

Предсѣдателъ: Така щото въ четвъртъкъ безъ друго ще имаме засѣдание въ определеното врѣме, т. е. на единъ часътъ послѣ иладнѣ, и на дневниятъ редъ ще имаме докладътъ на прошетарната комисия.

Нѣкои депутати искали отпускъ за презъ празниците.

Секретаръ Щърбановъ: (Чете:)

До г-на Предсѣдателя на III Обикновенно Нар. Събрание.

Прошение отъ представителите на Кюстендилский Окръгъ, Величка Х. Ангеловъ отъ Дупница и Тричко Батановски отъ Радомиръ, за петодневенъ отпускъ. Съгласно съ чл. 40 отъ правилника за вътрѣшниятъ редъ на Събранието, молимъ вашето распорѣждане да ни се позволи петодневенъ отпускъ презъ врѣмето отъ 23 до 27 тек. декемврий включително, за да си идемъ презъ празниците у дома.

Величко Х. Ангеловъ.

Тричко Батановски.

Предсѣдателъ: Приема ли Нар. Събрание проебата на г-да Величко Х. Ангеловъ и Тричко Батановски? (Приема се). Съдователно, на тѣзи двама депутати се дава отпускъ отъ 23 до 27 декемврий включително, и се надявамъ, че на определеното врѣме, тѣ ще бѫдатъ пакъ тукъ.

Тъй като днес друга работа нѣма; затова, ако Нар. Събрание желае, може да се затвори засѣдането. (Гласове: да се затвори). Има ли нѣкой да предложи нѣщо. (Нѣма). Засѣдането се закрива и въ четвъртъкъ на единъ часъ послѣ иладнѣ ще имаме засѣдание.

(Конецъ въ 3 часа и 50 мин. послѣ иладнѣ.)

Предсѣдателъ: **Варненско-Преславски Симеонъ.**

Подпредсѣдатели: **Иванъ Симеоновъ.**
А. Т. Минчовъ.

Секретари: } **Н. Шивачовъ.**
 } **И. Ц. Щърбановъ.**

Директоръ на Стенографическото Бюро: **А. Безеншекъ.**